

ชื่อ เรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ : ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานสุขาภิบาลที่ประธานกรรมการ
 สุขาภิบาลมาจากการเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณี สุขาภิบาลชมพู
 อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

ชื่อผู้เขียน : นายวิทยา กามนต์

รัฐศาสตรมหาบัณฑิต : สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ :

อาจารย์ ดร.ธเนศวร์	เจริญเมือง	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์	สินสวัสดิ์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์	เกี่ยวกิ่งแก้ว	กรรมการ

บทคัดย่อ

การพัฒนาสุขาภิบาลซึ่งเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง เริ่มมีขึ้นในปี พ.ศ. 2440 พระราชบัญญัติสุขาภิบาลซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายที่กำหนดบทบาทและหน้าที่ของสุขาภิบาลประกาศใช้ในปีพ.ศ. 2495 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น ต่อมาในปีพ.ศ. 2528 ได้มีกฎหมายใหม่ว่าด้วยสุขาภิบาล ซึ่งกำหนดให้สุขาภิบาลที่มีรายได้มากกว่า 5,000,000 บาทขึ้นไป ในปีงบประมาณที่แล้วมา มีประธานกรรมการสุขาภิบาลที่มาจาก การเลือกตั้ง ในปี พ.ศ. 2535 มีสุขาภิบาลที่มีรายได้เกิน 5,000,000 บาท จำนวน 51 แห่ง ในภาคเหนือมีเพียงแห่งเดียวคือ สุขาภิบาลชมพู อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง การวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของสุขาภิบาลชมพู อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง เพียงแห่งเดียว โดยเก็บข้อมูลจาก 2 แห่งที่สำคัญคือ 1) เอกสารและกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้อง 2) สัมภาษณ์บุคคล 120 คน บุคคลดังกล่าวได้แก่ ประธานกรรมการสุขาภิบาลและบุคคลในองค์การบริหารสุขาภิบาลปรากฏผลการศึกษาดังนี้

1. ประธานกรรมการสุขาภิบาลที่มาจาก การเลือกตั้งของสุขาภิบาล ขาดความรู้
 ประสบการณ์และทักษะทางด้านการบริหาร นอกจากนี้ยังขาดความรู้เกี่ยวกับกฎและระเบียบที่
 เกี่ยวกับการบริหารและที่เกี่ยวกับการเงินการคลัง

ค

2. จำนวนรายได้ซึ่งกำหนดโดยกระทรวงมหาดไทย สำหรับสภามหาวิทยาลัยที่มีประธานกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาจากการเลือกตั้ง คือ 5,000,000 บาท จำนวนดังกล่าวพิจารณาได้ว่าต่ำเกินไป โดยกลุ่มตัวอย่างที่ไปสัมภาษณ์ในการศึกษานี้ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า ช่วงของรายได้ควรจะเป็น 6,000,000-7,000,000 ล้านบาท ซึ่งจะทำให้สภามหาวิทยาลัยปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study : Problems of Administration in Sanitary Administration in Which Chairman is Elected Member : A Case Study of Chompoo Sanitary Administration, Muang District, Lampang Province

Author : Mr. Wittaya Kamon

M.A.(Political Science) : Politics and Government

Examining Committee :

Lecturer Dr. Tanet Charoenmuang Chairman

Assoc. Prof. Dr. Narong Sinsawasdi Member

Assoc. Prof. Somsak Keawkingkeo Member

Abstract

The development of the sanitary administration which is a form of local government has begun since 1897. The Sanitary Administration Act which is a legal framework determining the roles and functions of sanitary administration was enacted in 1952. The aim was to give Thai people more rights to participate in the local government. In 1985 there was a new law concerning the sanitary administration. This law sets the rule that any sanitary administrations having 5,000,000 Baht income in the former fiscal year can have an elected chairman. This of course will give more power to the people in the local self government. In 1992, there are 51 sanitary administrations throughout the country which fall under this category. In the Northern region,

there is only one. It is the Chompoo Sanitary Administration, Muang District, Lampang Province. This research studied problems and obstacles in the administration of Chompoo Sanitary Administration, Muang District, Lampang Province. The data for this study is from two main sources : 1) relevant documents such as laws and regulations 2) interviews of 120 people. These 120 samples included the chairman of sanitary government, committee members, and sanitary administrative personnels. The study shows the following results :

1. The elected chairman of the sanitary government lack knowledge, experience and administrative skill Also the knowledge of administrative rules and fisical regulation are not adequate
2. The amount of income set up by the Ministry of Interior for a sanitary government to have an elected chairman is 5,000,000 Baht. This amount is considered too low by the samples interviewed in this study. They think that the range of the income should be around 6-7 million Baht. This will enable the administration to do more for the community.